

Yoksul Ve Yoksun Köylü

– KalemTraş · 25 Nisan 2018

YOKSUL VE YOKSUN KÖYLÜ

19.ŞUBAT 1979

AYANCIK

01 .ARALIK 2018

SİNOP (Güncelleme)

vakitsiz gelen bereketlerde,
Buluta benzeyen dallarda,
Küçük toprağın
Küçük toprak evi
Umutluydu yaşamaktan

Yaşamaktı yüzyıllar
Bu yüzyıllık ailenin
Toprak gibi çatlaktı elleri
Gün yaklaşıyor toprağa
Toprağın terini,
Islak havlu gibi sarmaladı yoksulluk

Ekinler boynu bükük
Yağmur ve suya hasret
Geceler düğümlenirken,
Gökyüzünü kana bulayanlar,
Dikildiler yoksul köylünün karşısına
Su ile yoksul köylünün arasına girdi ağa
Dünyanın ;
Bütün ezenlerin yüzleri nasıl aynıysa
Ezilenlerin yüzüde aynıdır.

Nedir;
Bu mal ve mülkün öfkeli çıkışları
Yetmedi mi sana yedi köyün
Mezarınamı getireceksin tapusunu

Bu ne kibir böyle

Mal mülk sevgisi kadar
Birini sevdin mi veya sevildinmi..?
Hiç bağışlamadın mı..?
Hiç birini bağışladın mı.?

Yücelerden yüce hiç tökezlemedimi?
Birini ayaga kaldırdın mı hiç.?
En son kime
Hariçten " kardeşim " dedin.
Gözyaşında ki tuzu
Ekmeğin tuzu ile katık ettin mi hiç

Sen karanlıkta,
Gözlerini yeterince dinlendirmedinmi?
Kendi yarattığın kör zindanında,
Eti ve kemiği ayıran sendin.
Aklın ve kalbin arasındaki mesafeler
Artıkça
Çorak topraklara benzeyende sendin.
İnsanla insanımsılar arasındaki fark...

Sencileyeni;
Bir döl yatağı kazır gibi
Söktün hayatından.
Senin cennetinde ,
Yoksul köylü cehennemini yaşadı.
Cennetinde günahkarların itlerin varken
Öyleyse cehennemi ödünç alsak
İtilmeden,kakılmadan yaşayalım biraz

Belki kurtlar hep yiyecek kuzuları
Ve hiç bir ana oğlunun
Kanlı mintanını yıkamak
Zorunda kalmasın.

Ey zincirler.! ,Ey ezilenler!
Efendilerin için var olmayı deneme..!
Kendin için yaşamayı denemeli